

[Thisted Knudsen.]

tiget. Hvorfor er den nu egentlig det? Hvad er det egentlig, jeg har sagt? Jeg har slået fast, at vi skal have en TV-avis; jeg har slået fast, at vi har en radioavis, og forlangt, at disse må korrespondere med hinanden. Jeg kan nævne tilfælde, hvor den ene kl. 18³⁰ siger og den anden kl. 20 siger noget andet. Det har i øvrigt relation til den højtærede statsminister, nemlig spørgsmålet om, hvor længe regeringen skulle have lov at fremsætte lovforslag i folketinget, til 15. februar eller 15. marts; radioen og fjernsynsavisen angav forskellige tidspunkter. Jeg bebrejder dem det ikke, det er kun en bagatel, men det viser altså, at den højre hånd ikke ved, hvad den fornuftige venstre hånd gør; det er bare en bagatel. Men altså, kan man skabe det samarbejde, kan man skabe det?

Så er det, jeg siger, at det primære i TV er billederne. Jeg siger, at selvfølgelig skal man have orientering, men man må være klar over, at det er en skærm, man har, ikke et radioapparat o. s. v. Der er egentlig enighed til stede; men at fjernsynsskærmen ikke er en radio, hvor man skal læse op, men en skærm, hvor man netop skal se, hvor udmærkede og nydelige disse personer egentlig er, det vender man sig imod.

Jeg vil godt give tid; jeg mener egentlig i dag at kunne konstatere, at nu siger man alle sammen, at man er på vej, man har endnu ikke nået det fuldkomne. Det ærede medlem hr. Helveg Petersen, ikke sandt, som er pædagog, ved da, at man skal begynde at tugte sine børn i meget, meget god tid.

Det er muligt, jeg er begyndt en smule for tidligt, men vi er altså begyndt. Ja, det ved den højtærede undervisningsminister jo også. (*Undervisningsministeren* [K. B. Andersen]: Det kommer an på, hvordan vi tugter dem!). Ja, det kommer an på det, det er rigtigt; det kommer an på, hvilke metoder man anvender, jeg anvender de prøvede. (*Undervisningsministeren* [K. B. Andersen]: De gammeldags bliver snart afskaffet!). Det er det, der er det afgørende.

Derfor har denne debat slet ikke været omsonst; ja, det er muligt, der er nogen, der mener det, så sig det; jeg personlig siger kun, hvad jeg selv mener. Jeg mener ikke, debatten har været omsonst, for den

vil rejse endnu mere diskussion, den skal også nok åbne døre, der skal også nok komme nogle resultater, det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om.

Så har det ærede medlem hr. Niels Westerby — ja, han tager jo somme tider fejl af situationen — stillet et dagsordensforslag. Nu er jeg jo så intelligent, at hvis der endelig skulle stilles et dagsordensforslag, så var jeg nu i stand til at skrive det selv; jeg behøver ikke at bede det ærede medlem hr. Niels Westerby om det. Jeg kan blot sige, at dette forslag har vi ikke noget ønske om at give vor tilslutning, og jeg vil anbefale tingets medlemmer at stemme imod dette dagsordensforslag. At stemme imod er efter mit skøn det rigtige i den situation, vi befinder os i. Så må ministeren nøjes med de fornuftige henstillinger, han har fået; det ville være en meget klogere og værdigere udgang på denne debat.

Niels Matthiasen: Jeg skal ikke gøre meget for at forlænge denne debat, kun gøre den enkelte bemærkning til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at jeg takker ham for den forklaring, vi fik på, at han selv og det konservative folkeparti trak sig tilbage fra forespørgslen. Efter denne forklaring er det begyndt at dæmre for mig, hvad man mener med udtrykket at bevæge sig på harefod i kludesko, særlig på baggrund af den tale, som det konservative folkepartis ordfører, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, holdt, hvor han netop fremhævede denne forespørgsel som et udtryk for det gode VK-samarbejde; men der må dog altså være visse kommunikationer, der svinger.

Så vil jeg gerne have lov til at sige, at jeg må give det ærede medlem ret i, at han ikke er sagkyndig, når han siger, at jeg udtalte mig i detaljer i mit indlæg. Jeg udtalte mig netop ikke i detaljer, men fremhævede det principielle i forbindelse med TV-avisen: hvad der er dens opgave, hvordan den bedst kan løses, hvilke muligheder der ligger, men jeg udgik netop detaljer. Den samme mangel på sagkundskab kunne man måske sige der var i det ærede medlems udtalelser om det kgl. teater, for jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem ikke skulle vide, at en af de ting, der er et stående diskussionsemne inden for teater-